Kræft
blev til frivillige
kræfter

Som 23-årig fik Simone Mollerup tarmkræft og stomi. Men i dag – fire år senere – har hun og familien vendt den negative oplevelse til en positiv indsats for andre i samme situation. Simone er frivillig i Ung kræft, og hendes far, Bo Mollerup, har cyklet til Paris med Team Rynkeby.

Team Rynkeby

De sidste 15 år har Team Rynkeby hver sommer kørt til Paris. Det primære formål er at samle penge ind til børn og unge med kræft og deres familier.

Cirka 1.700 deltagere fra seks lande tager turen, og udover at træne til turen forpligter de sig også til at indsamle sponsorater og donationer til Team Rynkeby. Alle skaffemidlerne går til børnecancerorganisationen i de forskellige lande.

I Danmark er det Børnecancerfonden, som i år fik 43 mio. kr. fra Team Rynkeby. I alle seks lande indsamlede Team Rynkeby i år over 65 mio. kr.

I et rækkehus i Bagsværd bor Bo Mollerup på 57 år. Væggene i stuen er tæt behængt med familiebilleder af hans tre døtre, og familiens nyeste medlem, bomuldshunden Ludvig, lister rundt og sikrer sig, at der er ro og orden i huset. Den ældste af de tre døtre på fotografierne er Simone Mollerup på 27 år. Både hun og Bo er engagerede i frivilligt arbejde for børn og unge med kræft.
I kælderen står Bos cykel. En gul racercykel, som han kørte til Paris på i sommer med Team Rynkeby. Udover at være en cykeltur ud over det sædvanlige samler Team Rynkeby også ind til Børnecancerfonden. I år blev det til 43 mio. kr.

Simone er gruppeleder i Ung kræft, som hjælper og støtter unge med kræft. Den frivillige indsats er en følge af, at familien selv blev ramt af kræft for fire år siden. Dér fik de beskeden om, at Simone havde tarmkræft.
– Det var en absurd meddelelse at få, og det hele gik meget hurtigt. Jeg har Crohns sygdom og havde været til rutinetjek, hvor de havde set noget, de ville undersøge nærmere. Det var tarmkræft, og jeg blev opereret ugen efter, jeg havde fået beskeden. Kræften sad sådan, at jeg vidste, at jeg ville få en permanent kolostomi, forklarer Simone, der læser jura til daglig.

Hårdt for hele familien
Kræft rammer ikke bare den, der bliver syg. Den rammer hele familien. Også hos familien Mollerup.
– Det er den allerværste besked, man kan få som forældre. Det torpederede familien, og vi blev konfronteret med vores skrøbelighed. Jeg blev sindssygt bange. Tanken om at miste Simone var det værste, siger Bo.
– Når man bliver syg som ung, er ens forældre lige så kede af det som en selv. Jeg er meget rationel og var ikke så bange for kræft eller for at dø, men mine forældre var meget bange. Og mine to mindre søskende, som dengang var fem og syv år, var også meget påvirkede. I den situation kan det være svært at overskue, at man også gerne vil være noget for sin familie. De er jo også kede af det, siger Simone.
- De to små spurgte, om vi kunne love, at Simone ikke ville dø. Vi måtte svare, at det kunne vi ikke, siger Bo.
Efter operationen kom svarene på, om kræften havde spredt sig. Det havde den ikke, og Simone undgik utroligt heldigt både kemoterapi og strålebehandling. Det var en kæmpe lettelse. Men allerede da vi havde fået beskeden om, at hun havde kræft, havde jeg besluttet, at jeg ville køre Team Rynkeby, når det hele var kommet på afstand, siger Bo, der til daglig er direktør i interesseorganisationen Socialt Lederforum.

Gjorde det for Simone

Derfor kørte han i sommer over stregen i Paris efter en cykeltur på mere end 1.300 km.

– Det var meget rørende. Familien var taget til Paris, og Simone kom løbende hen til mig, da jeg kørte over stregen. Det hele foregik som i slowmotion. Jeg græd. Simone græd. Det var en forløsning. Hun vidste, at jeg gjorde det for hende. Jeg havde kriser på turen, men jeg skulle klare det for Simone, siger Bo.

Han har tidligere gennemført Vasa-løbet (90 km langrendsløb i Sverige) og løbet maraton. Men ikke med et velgørende formål.

– Tidligere har jeg gjort det for min egen skyld, jeg har ikke engageret mig på den måde før. Men motivationen er bare så meget større, når det har været helt inde på livet af ens familie. Og så er min hustru sygeplejerske på en børnecancerafdeling, så jeg ved, hvor meget Rynkebys indsats betyder. Jeg har også besluttet, at jeg kører med igen næste år, siger Bo.

Væk med tabu

Simone har som nævnt også involveret sig i det frivillige arbejde. Det startede med, at hun selv var almindeligt medlem af Ung kræft, der støtter og inspirerer unge med kræft.

– Der fandt jeg noget, jeg manglede. Det var et frirum. Der er en helt anden forståelse blandt folk, der har prøvet det samme. Samtidig blev det klart for mig, hvor heldig jeg er. Det var ikke helt gået op for mig før. Jeg har stomi, men er rask, siger Simone.

I dag er hun gruppeleder for den københavnske afdeling af Ung kræft, hvor hun kontakter nye medlemmer og står for at afholde aktiviteter og møder.

– Idéen er, at ingen unge med kræft skal føle sig alene. Sådan havde jeg det selv, da jeg var syg. Jeg kendte ingen med kræft eller med stomi. Så selvom jeg fik meget omsorg fra min familie, var jeg på en måde alene. Det er tabubelagt at have kræft eller stomi, og mange unge føler sig anderledes eller skammer sig over, at deres bryster er fjernet, eller at de har fået stomi – sådan skal det ikke være. Jeg syntes også selv, at det var pinligt, men jeg har lært at tale om det, og det er vigtigt. På den måde er mit frivillige arbejde meningsfyldt. Det batter noget, og jeg får værdifulde venskaber, siger Simone.

Hverdagens problemer krymper

På det personlige plan har forløbet også styrket familien.

– Det gør noget ved en familie, når man kommer i en situation, hvor man kan miste en. Jeg synes, det har styrket os. Man får et bredere syn på mange ting. Hvis en af Simones yngre søstre har problemer i skolen – nå-ja, det er jo ikke kræft, det er ikke farligt, og det skal vi nok løse, siger Bo.

Simone er enig.

– Jeg kommer aldrig til at sige, at jeg ikke ville være det foruden. Men når det nu skulle ske, synes jeg, at vi alle har tacklet det godt. Det giver noget perspektiv på tingene i hverdagen. Har man haft kræft, betyder Crohns sygdom ikke så meget, og en dårlig karakter ødelægger ikke hele tilværelsen for mig. Jeg lever mere i nuet og husker at nyde det fremfor at hænge mig i de små ting, siger Simone.

"Motivationen er bare så meget større, når det har været helt inde på livet af ens familie"

Bo Mollerup

Ung kræft

Ung kræft støtter, oplyser og inspirerer unge mellem 15 og 39 år under og efter deres kræftforløb.

Foreningen har lokale grupper over hele landet, som sørger for at tage kontakt til unge med kræft og arrangerer en række af aktiviteter for medlemmerne – f.eks. hyggeaftener, havkajakture og landsmøder.

Ambitionen hos Ung kræft er, at ingen ung med kræft skal føle sig alene. Ung kræft er finansieret og administreret af Kræftens Bekæmpelse.